

Nói đ n “mài dao mài kéo”, Vi t Nam h i x a, h i th i Pháp thu c, ng i ta nghĩ ngay đ n gi i “anh ch ”- h ng xâm mình... trên r ng d i rùa – s a so n khí gi i đ làm “m t tr n th hùg” thanh toán nhau hay tr thù nhau.

H i th i đó, khi đã “n khí xung thiên” thì h đòi “đ th o” đ i th hay ít l m cũng “xin tí huy t”. Cho nên dao/kéo – ngoài lãnh v c b p núc vá may – còn đ c s d ng m t cách r t... linh đ ng phiêu h t trong gi i giang h . Th i bây gi , vẫn minh r i, dao/kéo đã đ c tr v v trí n i tr . Cho nên, khi mu n “xin tí huy t” c a k thù, các bng đ ng ngày nay ch dùng khí gi i “hi n đ i” đ mà... bùm! Có nhanh, có g n, nh ng thi u nét “anh hùng mã th ng”. “Mài dao mài kéo” mà tôi nói ở đây là cái ngh c a m t ông b n tôi m i quen, trong th i gian tôi b k t l i Vi t Nam sau 1975.

...

Tôi đ ý t i anh ta trong lúc tôi đang nhâm nhi ly cà phê ngon c a cái quán cóc n m d i mái hiên m t căn ph nh . Quán này ch có hai cái bàn th p và b y tám cái gh th p, th p th p nh nh gi ng nh đ ch i tr con. Cho t i cái ly cà phê cũng nh xiu, h p ch ng hai h p là c n! Có l vì v y mà th y ai t i đây cũng đ thì gi ng i nhm nhi t ng ng m nh cà phê ch không th y... u ng!

Tôi th ng xách cái gh nh ra ng i c nh công-t n c cách quán ch ng h n b n th c. ó có cái thùng xi-măng che công-t , thùng vuông v c n p b ng, ch cao h n cái gh ch ng hai t c và n m c nh m t b c t ng dài. Tôi thích ng i ó đó vì đ c cách bi t v i cái xô b trong quán và nh t là có b c t ng sau l ng đ d a! M y đ a nh trong quán vi t ngu ch ngo c b ng than trên t ng “Ch này c a ông Hai nón n ” và v m t đ u ng i đ i nón, râu lún phún, nét v ngâ ngô bu n c i kèm theo m t mũi tên ch v ch “ông Hai”!

Tôi r t thích thú v i trò tr con ng nghinh đó và nh t là s đ c ng i trong quán dành riêng cho m t ch ng i – m t ch ng i không n m trong ph m vi c a quán!

Hôm đó, tôi nghe ti ng rao “mài dao mài kéo” t đ ng xa. M t lúc, th y anh th mài dao ng ng xe đ p tr c quán. Anh đem xe lên d ng trên v a hè, treo cái nón r m lên ghi-đong r i b c vào trong. Xe đ p c a anh r t đ c bi t. Đ u tiên là hai cái ch ng g n ò đùm bánh sau: khi đ p xu ng hai bên, nó gi xe đ p đ ng th ng m t cách v ng ch c. K ó đó là thùng đ ngh phía sau có hai hàng h c t và m t ngăn đ can nh a đ ng n c.

Mài Dao Màì Kéo

Tác Giả: Tíu Tí

Chúa Nhật, 03 Tháng 6 Năm 2012 06:44

Gõn trên mọt thùng là hai bàn đá mài tròn mọt lòn mọt nhò có ma-ni-ven, mọt viên đá bụn và mọt cái ê-tô.

Trên vè bánh xe tròng có gõn đòng theo chiòu dục mọt tòm bòng cò ba trang giòy hòng trò, nòn vàng vò ba hàng chò đò trên mòi mọt.

Lúc đó, quán đã đòng ngòò i. Chòc không còn bàn tròng nên thòy anh ta mọt tay còm ly cà phê mọt tay xách cái ghò nhò, bòng ra khò quán ngò quanh tìm chò. Tôi vòy tay gõi:

- Ngò i đây nè.

Hòn mòm còng gõt gõt đòu rò bòng cò lòi đòt ly cà phê lên thùng công-tò:

- Cám òn! Cám òn!

Tròng khi ngò i xuòng, anh ta liòng nhanh hàng chò trên tròng ròi nhìn cái nón nò tôi đang đò i, còng tòm tòm.

Sau khi làm mọt ngòm cà phê, anh ta rút bao thuòng hòng vò phía tôi tò ý mòi. Tôi lòng đòu. Hòn đòt thuòng hút.

Xong đò bao thuòng và cái hòng quòt lên thùng công-tò, ngò ngò i đò a vào tròng, dũi thòng hai chân, thò khò mọt cách sòng khoái. Và nhò vòy, trong im lòng, hòn và tôi nhảm nhi cà phê...

Mọt lúc sau, thòng nhò trong quán mang ra mọt bình trà:

- Nầy giò con quen đem trà ra. Đòng phiòn nghe ông Hai!

Tôi khoát tay lòng đòu tròng lòi. Bòng giò, anh ta mòi mòi miòng hòi:

- Chòc anh đòn đây thòng?

- Ngày nào còng giò này là có tôi ngò i đây. Mọt tròi nòm phía sau lòng, nên chò này còn mát. Chòng đòng bóng trò đi là không ngò i đò c.

- Nhà anh gõn đây không?

- Cũng gõn. Đi bòng chòng năm phút.

- Hòm rày tròi không mòi a, cũng không nóng lòm. Thòy đò chòu há?

- ò... Mùa này nhò vòy cũng hiòm.

Ngòng mọt chút ròi tôi lòi hòi... đòy đò a:

- Màì dao màì kéo... Anh kiòm ăn đò c không?

- Tòm tòm. Nhò bây giò ai cũng xài đò cũ hòng nên có đò màì hoài.

- Thòy anh có nhiòu đò nghò quá há!

- Phòi nhò vòy chò! Thòi bây giò, cái gì cũng đòi... cao còng p hòng. Minh cũng phòi phô tròng cho thiên hòng tin.

Mà đò còng a tôi thì bòng đò m là... cao còng p thò thiòt!

- ò... Mà sao chi nhiòu đò vòy?

Anh ta vò a nói, hai tay vò a ra đòu:

- Nè ghen. Bàn mài lòn đò “tò” mòng con dao quá sét. Bàn mài nhò, mòn hòng đò “đò” hai móp còng a lòi dao.

Minh quây ma-ni-ven, bàn mài chòy o o, tròng đò gõp năm gõp sáu lòn hòng. Dao đò tòi đầu là nó “ăn” tòi đó, lòn lòm! Còn viên đá bụn là đò làm láng và đò chò nhò i mòng chò chò a đòu. Còn cái ê-tô là đò kòng mòng con dao mà mình muòn sòng lòi cho nó ngay, nó thòng. Nhò vòy mòi là... cao còng p, anh thòy không?

Tôi gõt đòu thán phòc. Rót trà vào ly, tôi mòi:

- Ủòng miòng trà đi, anh.

Hòn còm ly còng mọt cái ròi lòi mu bàn tay quòt miòng. Xong, hòng đòng lên còng gòt thuòng và hòng quòt vào tòi:

- Thòi. Chào ghen...

Anh ta đò i nón, đòn xe xuòng đò ng, vò a đòp chòm chòm vò a rao kéo dài: “Mài dao màì

kéo...”.

Hôm sau, anh ta lái ghé quán, cũng vào giờ như hôm qua. Tôi đã ngồi ở công-tô nệm c vly ly cà phê, và thốt ra cũng có ý đồ. Lần này anh ta đứng xe c nh đó, v a đứng v a nói:

- Anh cho phép tôi ngồi ở đây, mình nói chuyện nhé.

Rồi không đợi tôi trả lời, anh đi thẳng vào quán. Một lúc trở ra vly ly cà phê, cái ghế và đĩa u thu c trên môi phì phà... Anh ngồi xuống, giờ ng t th hôm qua. Sau ng m cà phê, anh hỏi:

- Anh không hút thuốc à?

- Tôi bỏ hút lâu rồi.

- Vậy là anh sẵn m t! Tôi bỏ hoài không đ c. Hồi xưa tôi còn hút b o h n n a ch không ph n h bậy gì

đâu!

Tôi đưa m t đ c th m ba hàng ch đ trên b ng n n vàng g n trên bánh tr c c a xe đ p: “Mài kéo mài dao – Mài sao cho bén – Đ ng kén tay mài”.

Th y hay hay, tôi rung đùi đ c l i, đ c thành tiếng. Rồi v tay lên m t thùng công-tô, khen:

- Hay! Hay quá! Sâu s c quá! Anh viết đó h ?

- Đ . Thì... viết b y v y mà.

- Đâu b y? B anh t ng ai cũng viết b y n i nh v y sao? Ph i có trình đ ch ...

Anh ta làm thnh, nh p cà phê, hút thuốc m t lúc m i nói:

- Thì bu i này, “có trình đ ” không đ làm... kh gì h t. B n “không trình đ ” nó ng i đ y trên đ u trên c thiên h , thì ng i “có trình đ ” ch còn có... “đi ch khác ch i” thôi!

Bây giờ thì tôi đã đoán ra anh ta thuốc v “phe” nào rồi. Tôi hỏi:

- Nè! Sao tôi thấy t m b ng c a anh giờ ng lá c c a mình quá. Ph i không?

Anh ta nhìn tôi, m t sáng r c. Anh đưa tay b t tay tôi, giờ ng sung s ng:

- Anh tinh ý l m. Bao nhiêu năm nay ch a ai th y đ c đi u đó h t!

V y rồi giờ a anh ta và tôi b ng th y nh th t g n. Anh hỏi tôi:

- Hồi đó anh làm gì?

- Làm “Chef de réseau” c a m t hãng ngo i qu c (tôi nói chen tiếng Pháp).

- Còn bậy gì ?

- Không, v con ngo i qu c g i t n v nuôi.

- a? Sao v y?

- Hồi đi t n, tôi bỏ r t l i. Còn anh? Hồi tr c làm gì?

- Làm báo. Làm hai ba t . Chuyên v phi m, xã luận, truy n ng n.

- Sao bậy gì đi... mài dao v y?

- Ch anh bi u bậy gì tôi viết cái gì? Su t đ i s ng trong ngh viết, t do vung vít quen rồi, đã thành m t

l p tr ng, m t đ ng l i. Bi u tôi bỏ cong ngòi bút đ ... “b ” ch đ , tôi làm không đ c! V l i, làm báo theo kiểu “phô-tô-c p-pi” nh h , th t tình, không ph i là ngh c a tôi. Cho nên tôi đã “r a tay gác bút”.

Nói xong câu đó anh ta c i khà khà có vẻ thích thú v i hình nh “ r a tay gác ki m ” c a m y võ lâm cao th trong truy n ch ng H ng kông! Ng ng m t chút, hít vài h i thuốc, u ng ng m cà phê cu i cùng rồi tiếp:

- Bây giờ đi mài dao... cũng thú! Mình c t ng t ng là mình mài “g m thiêng” đ đ i th i c ph c h n!

Lần này, anh ta c i lên ha h , s ng khoái. Rồi l i tiếp:

- Coi v y ch lâu lâu tôi thêm viết vô cùng. Nh t là bậy gì , nó l l ng b i, nó ch p gi t bao che g p m y ch c l n h i tr c... làm mình “ng a ngh ” mu n ch t! Cách đây m y năm, vào

Mài Dao Màì Kéo

Tác Giả: Tíu Tí

Chúa Nhật, 03 Tháng 6 Năm 2012 06:44

dòp Tít, tôi nhón đợc thợ cợa mợ tợ ng bợ n đợ đi chui kợ lợ i cuợ c hành trình và đợ i sợ ng trên đợ o tợ nợ n Pulau Bidong ở Mã Lai... làm tôi nợ i hợ ng. Tôi lén viợ t mợ t “lá sợ Táo Quân” cho mùa xuân năm đó, đợ nhợ hợ i xợ a mợ i Tợ t tôi đợ u có viợ t sợ đợ “móc lò móc chợ o” chuyợ n Nhà Nợợ c chuyợ n thiên hợ . Sáng mai tôi sao cho anh mợ t bợ n, đợ c cợợ i chợ i. Thôi! Bậy giợ đi “kiợ m cợ m” cái đợ!

Anh ta đợ ng lên bợ t tay tôi rợ i đợ n xe xuợ ng đợợ ng đợ p đi. Hôm sau, anh ta đợ n. Vợ a ngợ i xuợ ng, anh trao ngay cho tôi “lá sợ”. Tôi đợ nhợ mợ ra xem thì anh đợ a tay ngăn. Vợ a đợ o mợ t nhìn quanh, anh vợ a thợ p giợ ng:

- Đợ ng! Đợ ng coi ở đợy! Cợ t đi. Vợ nhà hợy đợ c. Đợ c rợ i nhợ đợ t nó đi, kợ o mang hợ a rợ i nói tợ i tôi.

Uợ ng hợ p lợ n cà phê, đợ t đợ u thuợ c, xong anh cợợ i cợợ i:

- Đợ t cho lá sợ ... lên trợ i, cho Ngợ c Hoàng đợ c vợ i chợ !

Tôi phợ cợợ i:

- Anh tíu u thợ t! Không chợ a ai hợ t!

- Đó là... nghợ cợ a tôi hợ i xợ a mà. Thợ y trái tai gay mợ t, thợ y “đợ trợ t đợợ ng rợ y” là tôi múa bút đợm ngay. Tợ do ngôn luợ n là nhợ vợ y đó. Chợ không phợ i nhợ bậy giợ . Nhìn mợ t lợ hợ đợ c quyợ n sân khợ u, giợ u đợ lợ i giợ u dai, giợ u rợ i tợ vợ tay khen lợ y, còn bợ t... nhân dân khán giợ vợ tay theo... v.v... mà chợ ng thợ y mợ t “nhân dân” nào dám... thợ tay viợ t trên báo mợ t lợ i phê bình chợ trích! Cho nên tôi thợ y “ngợ a mợ t ngợ a tay” lợ m.

Uợ ng hợ t ly cà phê, anh ta đợ ng lên gợ t đợ u chào:

- Bợ a nay tôi phợ i mài lợ dao cợ a nhà hàng T.T., không cợ cợ a ở đợy lâu vợ i anh đợợ c. Tôi đi nghen!

Bợợ c đợợ c mợ y bợợ c, anh đợ ng chân mợ t chút, đợ u hợ i cú i xuợ ng đợợ ng nhợ đợ suy nghĩ rợ i mợ i quay lợ i nhìn tôi, nét mợ t thợ t nghiêm trang, đợ a ngón tay trợ lên gõ gõ vào đợ u :

- Mợ i ngày tôi mài dao là mợ i ngày tôi mài cái chí khí cho nó luôn luôn sợ c bển, khợ i bợ cùn lợ t.

Anh biợ t

không?

Nói xong, anh đợ bợn tay mợ t xợo xợo mợ t bên trán gợ c nhợ mợ t cái trông giợ ng nhợ chào theo kiợ u nhà binh, rợ i phóng lên đợ p xe đi, giợ ng rao kéo dài: “Mài dao mài kéo”...

Hôm sau, tôi đợ n quán hợ i sợ m, đợ nhợ vợ a gợ p anh là nói ngay rợ ng tôi khoái lá sợ cợ a ở nhợ lợ m, móc hợ ng chợ đợ rợ t đợu mà vợ n giợ đợợ c nét trào phúng nhợ nhàng.Và cũng đợ nói cho ở nhợ yên tâm rợ ng tôi đợ đợ t lá sợ nhợ ở nhợ đợ n. Nhợ ng rợ i, anh ta không đợ n, mợ c dù tôi đợ cợ tình ngợ i đợ i tợ i trợ a....

Nhợ ng ngày sau, rợ i nhợ ng ngày sau nợ a, tôi không gợ p lợ i anh ta. Tôi vợ n đợ u đợ n ngợ i uợ ng cà phê chợ công-tợ , ngợ i mợ t mình. Cà phê quán này làm nhợ không còn ngon nhợ trợợ c...